

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 23 december 1998

Nr 1039—1051

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1039	Lag om ändring av statistiklagen	2861
1040	Lag om ändring av lagen om pension för arbetstagare	2863
1041	Lag om ändring av 7 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden	2865
1042	Lag om ändring av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård	2866
1043	Lag om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare	2867
1044	Förordning om ändring av 20 och 21 § folkpensionsförordningen	2868
1045	Förordning om ändring av sjukförsäkringsförordningen	2869
1046	Förordning om redovisning av utjämningen av de förhöjningar och skadestånd som avses i 60 § 6 mom. lagen om olycksfallsförsäkring	2871
1047	Förordning om de förvärvsinkomster som skall inräknas i det lönebelopp som olycksfallsförsäkringspremien grundar sig på	2872
1048	Förordning om redovisning av den avgift som skall användas för främjande av arbetarskyddet	2873
1049	Förordning om ändring av 6 § förordningen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden	2874
1050	Förordning om ändring av sysselsättningsförordningen	2875
1051	Statsrådets beslut om ändring av 6 § statsrådets beslut om användningen av indexvillkor i byggnadsentreprenadavtal	2876

Nr 1039

Lag

om ändring av statistiklagen

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i statistiklagen av den 21 januari 1994 (62/1994) 17 § 2 och 3 mom., 21 § 1 mom. och 26 § samt

fogas till 11 § ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., och till lagen en ny 19 a § som följer:

11 §

Uppgiftsskyldighet

De som sköter offentliga serviceuppgifter enligt lag eller förordning eller enligt bestämmelser eller beslut som meddelats med stöd av lag eller förordning är skyldiga att lämna för statistikframställningen nödvändiga uppgifter om sin ekonomi, sina pro-

dukter och den service de tillhandahåller samt om de resurser verksamheten förutsätter och om användningen av dessa resurser.

17 §

Hemlighållande av uppgifter

Uppgifter som beskriver statliga och kom-

RP 175/1998
FvUB 14/1998
RSv 190/1998

munala myndigheters verksamhet och produktionen av offentlig service samt som är offentliga enligt annan lagstiftning är offentliga.

Uppgifter om företags, koncerners, samsunds och yrkesutövares affärs- och samsfundssignum och sådant signums giltighetstid samt namn, språksignum, hemkommun och adress, juridisk form, bransch, var verksamheten är belägen, driftsställen, huvudsakliga nyttigheter, antal anställda och omsättning, idkande av utrikeshandel samt, i fråga om koncerner, koncernförhållanden är offentliga.

19 a §

Europeiska gemenskapens rättsakter

Europeiska gemenskapens direktiv som gäller statistik och andra beslut som kräver genomförande verkställs i andra frågor än sådana som hör till lagstiftningens område genom beslut av den statistikmyndighet till vars verksamhetsområde ifrågavarande ärendet hör.

I fråga om statistik som ingår i Europeiska gemenskapens statistiska program tillämpas rådets förordning (EG) nr 322/97 om

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

gemenskapsstatistik. Bestämmelserna i denna lag tillämpas dock till den del rådets förordning inte skall tillämpas.

21 §

Kostnader

En statistikmyndighet har rätt att avgiftsfritt få de uppgifter som avses i 10 §. Om det emellertid är fråga om utlämnande av omfattande uppgiftsmaterial av masskaraktär som uppgiftslämnaren förfogar över, ersätts de särkostnader som utlämnandet av uppgifterna direkt orsakar.

26 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som myndigheter som framställer statistik har fattat med stöd av denna lag får sökas i den ordning som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Minister Jouni Backman

Nr 1040

L a g**om ändring av lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 6 a § 4 mom. 1 punkten, 6 b § 3 mom., 7 c § 1 mom., 8 § 4 mom. 3 och 13 punkten, 12 § 1 mom. 3 punkten och 19 a § 2 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 6 a § 4 mom. 1 punkten och 6 b § 3 mom. i lag 559/1993, 7 c § 1 mom. i lag 1482/1995, 8 § 4 mom. 3 punkten i lag 571/1993 och 8 § 4 mom. 13 punkten i lag 663/1985, 12 § 1 mom. 3 punkten i lag 1293/1996 och 19 a § 2 mom. i lag 1167/1996, som följer:

6 a §

Den återstående tiden räknas såsom till invalidpension berättigande tid även på grundval av ett sådant arbetsförhållande efter vars upphörande arbetstagaren under en högst nio år lång tid mellan den tidpunkt då de i 1 och 2 mom. avsedda 360 dagarna har förflutit och den tidpunkt då arbetsoförmågan börjat har haft ett barn som är yngre än tre år och som avses i 4 a § 1 mom. Härvid förutsätts dock att

1) arbetstagaren på grund av detta barn har fått moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning enligt sjukförsäkringslagen eller stöd för hemvård av barn enligt lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996), och

6 b §

Om arbetstagaren, sedan det till återstående tid berättigande arbetsförhållandet har upphört, på grundval av ett annat arbets- eller tjänsteförhållande eller företagareverksamhet har blivit berättigad till heffektiv pension som avses i 6 § 1 mom., tillämpas inte bestämmelserna i 6 a § på det tidigare arbetsförhållandet. Arbetstagaren anses härvid ha förvärvat ovan avsedda rätt till pensionskydd enligt lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden vid

den tidpunkt då hans sammanlagda arbetsförtjänst i arbetsförhållanden som avses i nämnda lag, innan han drabbats av den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör huvudsaklig orsak till arbetsoförmågan, har uppgått till det gränobelopp på minst 800 mark som förutsätts i 7 § 1 mom. i nämnda lag.

7 c §

Om det i de kalenderår som avses i 7 § ingår sådan oavlönad särskild moderskapsledighet, moderskaps- eller föräldraledighet eller vårdledighet som avses i 35 a eller 35 c § lagen om arbetsavtal (320/1970), uträknas den pensionsgrundande lönen med avvikelser från 7 § så att såsom kalenderår beaktas högst de tio sista av de kalenderår som inte inbegriper oavlönad tid av nämnda slag.

8 §

De grundpensioner som skall beaktas vid samordningen är följande på arbets- och tjänsteförhållande samt företagareverksamhet grundade ålders- och invalidpensioner:

3) pension i enlighet med det i lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/1964) föreskrivna

grundpensionsskyddet; som sådan pension betraktas också pension i enlighet med grundpensionsskyddet som beviljats vårdare som avses i 1 § 7 mom. samt förtroendevalda som avses i 1 § 8 mom. i nämnda lag;

13) pension enligt lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985).

12 §

Pensionsanstalternas ömsesidiga ansvar för pensionerna och rehabiliteringspenningen bestäms och pensionsanstalternas omkostnader för pensionerna och rehabiliteringspenningen fördelas mellan pensionsanstalterna, om dessa inte har kommit överens om något annat, enligt följande:

3) för ovan i 11 § avsedda tilläggsförmåner svarar den pensionsanstalt som har försäkrat dem, till den del förmånen motsvarar vad enligt av ministeriet fastställda eller givna grunder skall erläggas till anstalten i

premier eller beräknas utgöra anstaltens pensionsansvar,

19 a §

Pension eller en del därav kan på anhållan av det organ som avses i 6 § 1 mom. socialvårdslagen (710/1982) betalas till organet för att användas för vården av pensionstagaren eller av den i vars uppehälle pensionstagaren enligt 2 § lagen om utkomststöd (1412/1997) är skyldig att delta. Angående utbetalning av pension till organet kan beslutas även till den del pensionen skall betalas retroaktivt, men organet får använda pensionen till ersättning av redan lämnat utkomststöd endast i det fall att det är fråga om förskott som avses i 23 § lagen om utkomststöd.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1041

L a g

om ändring av 7 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) 7 a § 3 och 4 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 7 a § 3 mom. i lag 560/1993 och 4 mom. i lag 1483/1995, som följer:

7 a §

När lönen för återstående tid räknas ut beaktas lönerna från ingången av det kalenderår då arbetstagaren fyller 23 år. Löner som arbetstagaren förtjänat innan han fyllde 23 år beaktas endast till den del de har förtjänats under det kalenderår då den sjukdom, det lyte eller den skada som utgör den huvudsakliga orsaken till arbetsoförmågan har uppkommit eller under vilket den i 7 § 1 mom. avsedda perioden om 540 dagar har löpt ut eller under de tre kalenderåren omedelbart före förstnämnda år.

Vid beräkningen av det i 1 mom. angivna beloppet för vilket i genomsnitt har betalats försäkringspremie, beaktas inte den tid för vilken arbetstagaren före pensionsfallsåret har uppburit i 7 f § 1 mom. lagen om pension

för arbetstagare nämnd förmån som berättigar till arbetspensionstillägg. Vid beräkningen kan likväl beaktas de till arbetspensionstillägg berättigande förmånsdagar under vilka arbetstagaren har varit i sådant förvärvsarbete enligt denna lag, lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare eller lagen om pension för arbetstagare för vilket arbetsförtjänsterna beaktas enligt 1 och 2 mom. när lönen för återstående tid räknas ut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Lagen tillämpas på sådana pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter det att denna lag trätt i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1042

L a g**om ändring av lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 1 § lagen den 14 december 1984 om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (859/1984) nya 2 och 3 mom. som följer:

1 §

Av statens medel ersätts utöver vad som bestäms i 1 mom. till institutet för arbetshygien enligt institutets redovisning till folkpensionsanstalten de nödvändiga och skäligen kostnader som föranleds av verksamheten inom centralenheten för lantbruksföretagares företagshälsovård till den del de utgör högst 10 procent av totalkostnaderna för lantbruksföretagarnas företagshälsovård.

Centralenheten för lantbruksföretagares företagshälsovård har rätt att uppbära avgifter och arvoden för sina tjänster som gäller lantbruksföretagare. För de avgifter för ser-

viceproduktion som gäller lantbruksföretagare har lantbruksföretagaren eller kommunen rätt att få ersättning enligt 29 § sjukförsäkringslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Lagens 1 § 2 mom. tillämpas dock så att de nödvändiga och skäligen kostnaderna för den nämnda centralenhetens verksamhet ersätts till den del som de under 1999—2005 utgör högst 15 procent av totalkostnaderna för lantbrukets företagshälsovård och på det sätt som social- och hälsovårdsministeriet närmare bestämmer.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1043

L a g

om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 18 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 21 § 2 mom., sådant det lyder i lag 902/1996, samt fogas till 17 §, sådan den lyder i nämnda lag 902/1996, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., och till 22 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1206/1996, ett nytt 4 mom. som följer:

17 §

Den försäkringspremie som uträknats i enlighet med 2 och 3 mom. nedsätts med 20 procent, om lantbruksföretagaren den 1 oktober året före det år som försäkringspremiens avser har omfattats av företagshälsovård enligt lagen om företagshälsovård (743/1978). För att lantbruksföretagaren skall få nedsättning förutsätts dessutom att det från det besök på arbetsplatsen som avses i 2 § 1 mom. 1 punkten i nämnda lag har förflutit högst fyra år till den ovan nämnda tidpunkten. Undantag från sistnämnda förutsättning kan göras, om högst fyra år har förflutit sedan lantbruksföretagaren anslöt sig till företagshälsovården, dock under förutsättning att avtal om besök på arbetsplatsen har gjorts, och även senare, om det visas att besöket på arbetsplatsen av orsaker som inte är beroende av lantbruksföretagaren inte har kunnat ske inom nämnda tid. Om inte annat följer av att försäkringen upphör, beviljas nedsättningen för hela kalenderår fram till utgången av det år under vilket förutsättningarna för erhållande av nedsättning upphör.

21 §

En lantbruksföretagares försäkringspremie är dubbelt så stor som försäkringspremiens enligt 17 § 2—5 mom.

22 §

Lantbruksföretagarnas olycksfallsförsäkringsanstalt har rätt att av hälsovårdscentralerna få sådana uppgifter om de lantbruksföretagare som omfattas av företagshälsovården som behövs för verkställigheten av det försäkringspremiesystem som avses i 17 § 4 mom. i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Lagens 17 § 4 mom. tillämpas första gången på den försäkringspremie som avser 2000.

En lantbruksföretagare som har anslutit sig till företagshälsovården redan före lagens ikraftträdande anses uppfylla förutsättningen om besök på arbetsplatsen enligt 17 § 4 mom. i fyra års tid efter att denna lag har trätt i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1044

Förordning

om ändring av 20 och 21 § folkpensionsförordningen

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i folkpensionsförordningen av den 7 december 1956 (594/1956) 20 och 21 §, sådana de lyder, 20 § i förordningarna 885/1982 och 719/1983 och 21 § i nämnda förordning 885/1982, som följer:

20 §

Pensionsanstalten skall årligen senast den 15 juni tillstålla vederbörande ministerium en beräkning över det i 59 § 2 mom. folkpensionslagen avsedda garantibelopp som staten skall betala till folkpensionsfonden följande år. Beräkningen skall justeras, om grunderna för den har förändrats väsentligt.

Staten betalar i förskott på garantibeloppet enligt 59 § 2 mom. folkpensionslagen ett belopp, som motsvarar en tolfedel av det belopp som staten beräknas ha att betala under ifrågavarande år. Förskottsbeloppet skall omedelbart justeras, om beloppet har förändrats väsentligt. För att trygga folkpensionsfondens finansiering eller om det årliga förskottsbeloppet förändras väsentligt, kan beloppet periodiseras på annat sätt än vad som föreskrivs ovan.

Vederbörande ministerium skall betala det i 2 mom. avsedda förskottet på garantibeloppet till folkpensionsfonden den 11 dagen i varje månad.

21 §

Storleken av statens garantibelopp enligt 59 § 2 mom. folkpensionslagen fastställs i samband med folkpensionsanstaltens bokslut. Sedan bokslutet har fastställts skall vederbörande ministerium tillställas en beräkning över storleken av statens garantibelopp. Skillnaden mellan förskottsbetalningarna och det fastställda beloppet betalas eller återbetalas under den månad som följer efter det att bokslutet fastställts.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1045

Förordning om ändring av sjukförsäkringsförordningen

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i sjukförsäkringsförordningen av den 1 november 1963 (473/1963) 40 och 41 §, sådana de lyder, 40 § i förordningarna 630/1981, 720/1983 och 1314/1989 samt 41 § i de nämnda förordningarna 630/1981 och 1314/1989, samt
fogas till förordningen en ny 40 a § som följer:

40 §

Folkpensionsanstalten skall årligen senast den 15 juni tillstålla vederbörande ministerium en beräkning över det i 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen avsedda garantibelopp som staten skall betala till sjukförsäkringsfonden följande år. Beräkningen skall justeras, om grunderna för den har förändrats väsentligt.

Staten betalar i förskott på garantibeloppet enligt 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen ett belopp, som motsvarar en tolfedel av det belopp som staten beräknas ha att betala under ifrågavarande år. Förskottsbeloppet skall omedelbart justeras, om beloppet har förändrats väsentligt. För att trygga sjukförsäkringsfondens finansiering eller om det årliga förskottsbeloppet förändras väsentligt, kan beloppet periodiseras på annat sätt än vad som föreskrivs ovan.

Vederbörande ministerium skall betala det i 2 mom. avsedda förskottet på garantibeloppet till sjukförsäkringsfonden den första dagen i varje månad.

40 a §

Storleken av statens garantibelopp enligt 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen fastställs i samband med folkpensionsanstaltens bokslut. Sedan bokslutet har fastställts skall vederbörande ministerium tillställas en beräkning över storleken av statens garantibelopp. Skillnaden mellan förskottsbetalningarna och det fastställda beloppet betalas eller återbetalas under den månad som följer efter det att bokslutet fastställts.

41 §

Staten betalar till sjukförsäkringsfonden i förskott enligt 59 § 2 mom. sjukförsäkringslagen månatligen ett belopp som motsvarar en tolfedel av det belopp som staten beräknas ha att betala för minimidagpenningskostnader föranledda av moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningar samt specialvårdspenningar under ifrågavarande år.

Vederbörande ministerium skall betala det i 1 mom. avsedda förskottsbeloppet på statens andel till sjukförsäkringsfonden den

första dagen i varje månad (*betalningsmånad*).

Folkpensionsanstalten skall underrätta vederbörande ministerium om det månatliga beloppet av minimidagpenningkostnaderna för betalda moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningar samt specialvårdspenningar. Denna underrättelse skall ske före den 15

dagen i den andra månaden efter betalningsmånaden. Skillnaden mellan detta belopp och det betalda förskottsbeloppet beaktas vid betalningen av förskottet för den tredje månaden efter betalningsmånaden.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1046

Förordning**om redovisning av utjämnigen av de förhöjningar och skadestånd som avses i 60 §
6 mom. lagen om olycksfallsförsäkring**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern föreskrivs med stöd av 60 § 6 mom. lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948), sådant det lyder i lag 1204/1996:

1 §

Försäkringsanstalterna skall redovisa den utjämnning som fördelningen av de förhöjningar och skadestånd som avses i 60 § 6 mom. lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) förutsätter till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund senast den 30 juni

efter det år som följer på det år förhöjningarna och skadestånden hänför sig till.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1047

Förordning

om de förvärvsinkomster som skall inräknas i det lönebelopp som olycksfallsförsäkringspremien grundar sig på

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern föreskrivs med stöd av 35 § 2 mom. lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948), sådant det lyder i lag 1204/1996:

1 §

Som förvärvsinkomst som försäkringspremien enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) grundar sig på betraktas lön eller annat vederlag som har betalats som ersättning för arbete.

Som vederlag för arbete utomlands betraktas den lön som skulle betalas för motsvarande arbete i Finland, eller lön som annars kan anses motsvara arbetet.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till och med den 31 december 1999.

Förordningen tillämpas på de försäkringspremier som avser år 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1048

Förordning**om redovisning av den avgift som skall användas för främjande av arbetarskyddet**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern föreskrivs med stöd av 35 § 4 mom. lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948), sådant det lyder i lag 1204/1996:

1 §

Försäkringsanstalternas förbund skall varje år redovisa det belopp som avses i 35 § 4 mom. lagen om olycksfallsförsäkring och som är avsett att användas för främjande av arbetarskyddet till arbetarskyddsfonden i två lika stora poster senast den 5 augusti och

den 5 november det år som följer på det år som avgiften hänförs till.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1049

Förordning**om ändring av 6 § förordningen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden**

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av social- och hälsovårdsministern

ändras i förordningen den 23 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (184/1962) 6 §, sådan den lyder i förordningarna 1658/1993 och 1507/1995, som följer:

6 §

Vid bestämmande av det i 7 a § 1 mom. pensionslagen avsedda belopp av den försäkrades lön för vilket försäkringspremie i genomsnitt betalts, divideras det sammanlagda beloppet av de löner som legat till grund för de för i nämnda moment avsedda försäkringsåren betalda försäkringspremierna, vilka löner justerats i enlighet med första meningens i 9 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare och minskats med beloppet av arbetstagarnas pensionsavgift på det sätt som avses i 7 a § i samma lag, med antalet motsvarande försäkringsår. Av det försäkringsår under vilket den sjukdom, det lyte eller den kroppsskada som är den huvudsakliga orsaken till invaliditeten har uppkommit beaktas dock endast den del som har förflutit innan sjukdomen, lytet eller kroppsskadan uppkom. År 1962 beaktas högst som ett halvt år.

Från försäkringsåren avdras det antal till arbetspensionstillägg berättigande, i 7 f § 1 och 4 mom. lagen om pension för arbetstagare avsedda fulla dagar som den försäkrade erhållit under den tid som skall beaktas enligt 1 mom., om inte annat följer av den sista meningens i 7 a § 4 mom. pensionslagen. Antalet dagar enligt respektive förmånsslag skall före avdraget omvandlas att motsvara 360 dagar genom att antalet multipliceras med 360 och resultatet divideras med det antal dagar för vilka förmånen i genomsnitt högst kan betalas per år.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Förordningen tillämpas på pensioner i fråga om vilka pensionsfallet inträffar efter att denna förordning har trätt i kraft.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1050

Förordning
om ändring av sysselsättningsförordningen

Given i Helsingfors den 18 december 1998

På föredragning av arbetsministern
upphävs i sysselsättningsförordningen av den 30 december 1997 (1363/1997) 14 § 3 mom.,
49 § och 64 § 2 mom., av dessa lagrum 64 § 2 mom. sådant det lyder i förordning 425/1998,
samt

ändras 21 § 1 mom. som följer:

21 §

Ansökan om och beviljande av projektstöd

Projektstöd beviljas av den TE-central inom vars verksamhetsområde projektet avses bli genomfört. Om ett projekt genomförs inom flera TE-centralers verksamhetsområden, beviljas stödet av den TE-central inom vars verksamhetsområde projektet huvud-

sakligen avses bli genomfört. Om för samma projekt ansöks om mer än två miljoner mark i projektstöd för samma kalenderår eller om det är fråga om ett riksomfattande projekt, beviljas stödet av vederbörande ministerium.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 18 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARIArbetsminister *Liisa Jaakonsaari*

Nr 1051

Statsrådets beslut

om ändring av 6 § statsrådets beslut om användningen av indexvillkor i byggnads-
entreprenadavtal

Utfärdat i Helsingfors den 17 december 1998

Statsrådet har vid föredragning från finansministeriet
ändrat 6 § i sitt beslut av den 11 december 1996 om användningen av indexvillkor i byggnadsentreprenadavtal (1028/1996) som följer:

6 §
Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1997 och gäller till utgången av år 2000. Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 17 december 1998

Finansminister *Sauli Niinistö*

Äldre regeringssekreterare Petri Syrjänen